

Bilag 3.

Finansministerens bemærkninger til bilag 2.

Efter Landbo- og husmandsforeningernes forslag skal der indrømmes skattefritagelse ved afståelser af fast ejendom til det offentlige, uanset om ekspropriation finder sted eller der indgås en frivillig aftale om afståelse.

I henhold til de gældende regler i § 7 C i lov om særlig indkomstskat m. v. om adgang til skattefri genanbringelse af ekspropriationserstatninger er der hjemmel til at opnå skattefritagelse, uanset om *erstatningen* er fastsat ensidigt af det offentlige eller ved frivillig aftale med lodsejeren, men det er en betingelse for reglernes anvendelse, at der foreligger kendelse eller dom for selve ekspropriationen som sådan.

Efter det foreliggende lovforslag omfatter skattefritagelsen for ekspropriationserstatninger de erstatninger, der er fastsat ved frivillig overenskomst, men det kræves også, at selve ekspropriationsforretningen som sådan lægges til grund som kriterium for skattefritagelsen.

Skattedepartementet kan ikke gå ind for forslaget om, at det i stedet skal være

afgørende, om der kunne være foretaget ekspropriation i det konkrete tilfælde. Der ses ikke at kunne opnås nogen forenkling eller administrative besparelser ved gennemførelsen af dette forslag. Skattemyndighederne nødes nemlig i så fald til at forlange — enten fra skatteyderen eller direkte fra vedkommende offentlige myndigheder — behørig dokumentation for, at der kunne have været foretaget ekspropriation, hvis lodsejeren ikke var gået med til en frivillig afståelse. Dokumentationen må bestå i en attestation fra den myndighed, der i givet fald skulle have foretaget ekspropriationen, og må have samme retlige kvalitet som en egentlig kendelse om ekspropriation, men har ikke kendelsens klare karakter.

I praksis må forholdet antages at udvikle sig således, at der — som hidtil — i vidt omfang aftales frivillige afståelser med det offentlige, og at aftalerne, når forhandlingerne er tilendebragt, bekræftes ved afsigelse af en egentlig kendelse om ekspropriation.